

‘Niet in de tuin! Dat kan toch niet?
Stel je voor dat iemand je **ziet!**’

‘Nee, dat potje vind ik niet fijn.
Ik doe het wel **BUITEN**, in de zonneschijn.’
Hij gooide met een zucht zijn luier in de lucht.

‘Als ik een **koekje** krijg,’ zei Kleine Otter toen,
‘wil ik het wel op dit **KLEED** doen.’

Mama zei: ‘Doe even gewoon,
dat krijg ik nooit meer **schoon.**’

Mama keek hem lachend aan en zei:
‘Probeer het dan een keer **voor mij.**’

‘Kleine Otter, doe mij een plezier
en kom eens even hier.
Je maakt er een heel **ding** van,
maar ik weet zeker dat je het kan.’

‘Ik wil geen **potje**, mama.
Een luiervind ik prima.
Maar als het dan echt moet,
vind ik een **LANTAARNPAAL**
ook goed.’

‘Een lantaarnpaal?
Doe niet zo gek.
Daar zit een **duif** -
daar is geen plek.’

